

ایمن سازی پرداخت و جلوگیری از پولشویی و جرایم مالی با سیستم مبتنی بر شاخص‌های نوین بیومتریک

به‌نوش داریوشی^۱، عرفانه نوروزی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سپیدان

^۲ گروه کامپیوتر واحد سپیدان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سپیدان

نام نویسنده مسئول:

به‌نوش داریوشی

چکیده

همزمان با گسترش استفاده از کامپیوترهای شخصی و مطرح شدن شبکه های کامپیوتری و به دنبال آن اینترنت (بزرگترین شبکه جهانی) ، حیات کامپیوترها و کاربران آنان دستخوش تغییرات اساسی شده است . استفاده کنندگان کامپیوتر به منظور استفاده از دستاوردها و مزایای فناوری اطلاعات و ارتباطات ، ملزم به رعایت اصولی خاص و اهتمام جدی به تمامی مولفه های تاثیر گذار در تداوم ارائه خدمات در یک سیستم کامپیوتری می باشند . امنیت اطلاعات و ایمن سازی شبکه های کامپیوتری از جمله این مولفه ها بوده که نمی توان آن را مختص یک فرد یا سازمان در نظر گرفت . بیومتریک یک سیستم تشخیص الگو است که افراد را بر اساس ویژگی های منحصر به فرد و خاص فیزیولوژیکی یا رفتاری که دارد بصورت خودکار شناسائی میکند . ویژگی های بیومتریک را نمی توان امانت داد یا گرفت و همچنین نمی توان خرید و فراموش کرد و جعل کرد آن هم امروزه عملاً غیر ممکن است، بنابراین بصورت ذاتی نسبت به روش های رایج احراز هویت قابل اعتمادتر است. همچنین از آن ها می توان در کلیه امور جاری و در هر سطحی از کشور مانند دنیای فناوری اطلاعات و حتی دنیای الکترونیک نیز استفاده کرد. امروزه به علت اهمیت روز افزون اطلاعات و تمایل افراد به امنیت بیشتر اطلاعات مخصوصاً در اینترنت ابزارهای قدیمی مانند استفاده از پسورد به تنهایی جوابگو و قابل اعتماد نمی باشد، خصوصاً با ایجاد تجارت الکترونیک و خرید و فروش اینترنتی مسئله امنیت نه تنها برای شرکتها و بانکها بلکه برای عموم افراد مهم شده است.

واژگان کلیدی: امنیت، بیومتریک، بانکداری.

مقدمه

خطوطی که بر روی سرانگشتان همه انسانها نقش بسته از دیر باز مورد توجه همه بوده است، این خطوط نقشهای مختلفی دارند، یکی از این وظایف ایجاد اصطکاک بین سر انگشتان و اشیاء متفاوت است مانند قلم که با استفاده از این اصطکاک می‌توانیم اشیاء را برداریم، بنویسیم، یا لمس کنیم. از سوی دیگر این خطوط برای هر شخص منحصر به فرد است، از سالها پیش از اثر انگشت افراد در جرم شناسی استفاده می‌شود، امروزه در علم بیومتریک نیز از آن استفاده می‌شود. مانند تمام دیگر اعضاء بدن DNA های هر شخصی الگوی ساخت این خطوط را دارا هستند و در واقع DNA های هر شخص نیز کاملا منحصر به فردند و این قضیه تقریبا در مورد تمام دیگر اعضاء بدن صادق است. با وجود hacker ها و دزدی های اینترنتی Password ها ابزار قابل اعتمادی نیستند. بیومتریک علم شناسایی افراد از طریق مشخصات انسانی اوست که شامل اثر انگشت، کف دست، صورت، امضاء، دست خط، اسکن عنبیه و شبکیه، صدا است. در علم بیومتریک اعضای از بدن مورد توجه قرار گرفته که استفاده از آنها راحتتر و کم ضرر تر باشد. هر کدام از روشهای مورد استفاده دارای نقاط ضعف و قدرتی هستند که با ترکیب آنها با دیگر روشهای امنیتی می‌توان ضعفهای موجود را از بین برد.

هیچ فردی نمی‌خواهد هنگام چک کردن موجودی خود از طریق شبکه های online بانکها متوجه شود که موجودی خالی شده، در بسیاری از موارد به علت معنی دار بودن Password ها افرادی که تا حدی ما را می‌شناسند میتوانند آنها را حدس بزنند و با فهمیدن شماره ما در بانک به راحتی با استفاده از شبکه online بانک وارد حساب ما شده موجودی ما را خالی کنند. با توجه به سرعت رشد قابل توجه تجارت جهانی و اهمیت تجارت نمی‌توان از سیستمهای قدیمی دستی یا حضوری برای مدت زمان طولانی استفاده کرد، از طرف دیگر استفاده از این روشهای قدیمی با عث اتلاف انرژی و زمان زیاد شده و در مدت زمان طولانی کار کمتری انجام می‌شود. بنابراین در تجارت، به موضوع تجارت الکترونیکی نیاز احساس می‌شود و موضوع بسیار مهمی که امروزه مورد توجه است مسئله امنیت و security است. Biometric با استفاده از روشهای قابل اعتماد میتواند تا حد زیادی جوابگوی مشکلاتی از این قبیل باشد. علم Biometric نه تنها در مورد تجارت الکترونیک بلکه در موارد بسیار دیگری نیز کاربرد دارد. به عنوان مثال در آزمایشگاههای مهم و حساس یا ورودیهای ساختمانهایی که در مورد ورود و خروج از آنها حساسیم یا می‌توانیم از قفلهایی که روی آنها صفحه کلید نصب شده استفاده کنیم و به افراد مورد نظر اسم رمز عبور بدهیم تا هنگام ورود از آن استفاده کرده داخل شوند ولی این روش نیز زیاد قابل اعتماد نیست با لو رفتن کلمه عبور دیگر این کار به درد نخور خواهد شد. ولی زمانیکه از اثر انگشت یا کف دست یا ... برای شناسایی و اجازه ورود استفاده شود دیگر این مسائل ایجاد نخواهد شد. بعد از شرح اهمیت این موضوع به بررسی Biometric می‌پردازیم. در تمام مواردی که ذکر خواهد شد ابتدا با استفاده از وسایل مخصوص آن روش معمولا تا ۳ بار الگوی اولیه گرفته می‌شود و بعد از بدست آوردن بهترین الگو، ذخیره می‌شود و موقع شناسایی با این الگو مقایسه انجام می‌گیرد. در Biometric از مشخصات فیزیکی و رفتاری برای شناسایی افراد استفاده میشود، مشخصات فیزیکی مانند: اثر انگشت، اسکن دست، صورت و چشم که خود به دو دسته اسکن عنبیه و شبکیه تقسیم می‌شود. مشخصات رفتاری مانند: صدا، امضاء، تایپ.

۱- بیومتریک، آینده بانکداری مجازی

آینده بانکداری مجازی را باید در سیستم های احراز هویت کاربران شبکه های بانکی دانست. افزایش کلاهبرداری اینترنتی و توسعه جرایم سایبر (Cyber crime)، از جمله مواردی هست که سبب می‌شود تا بانکداری مجازی را به سمت و سوی افق های نوین در استقرار نظام بانکداری الکترونیک کم خطر، سوق دهد (۱).

۱-۱ بیومتریک چیست؟

زیست سنجی یا بیومتریک به نوع خاصی از روشهای امنیتی گفته می‌شود که در آن برای کنترل دسترسی و برقراری امنیت از خواص قابل اندازه گیری بدن انسان یا هر موجود زنده دیگر استفاده می‌شود، همانگونه که از کلمه بیومتریک بر می‌آید در این روش با استفاده از الگوریتمهای ریاضی از اندامها برداشت‌های ثابت و یکتایی می‌شود که می‌توان از آن به عنوان یک کلمه عبور یکسان و غیر قابل تقلید و گاه غیرقابل تغییر استفاده کرد. اگرچه ممکن است این اسم به نظر غریب و جدید بیاید اما واقعیت این است که بشر مدت زیادیست که از آن بهره می‌برد و مثال زنده آن استفاده از عکس‌هاست که در کارتهای مختلف از آن بهره می‌بریم، در واقع در تمامی آن کارتها شخص کنترل کننده با دیدن عکس و مقایسه آن با چهره واقعی شما از اصول اولیه زیست‌سنجی (بیومتری) پیروی می‌کند یکی دیگر از اینگونه مثالها استفاده از اثر انگشت است که قدمتی بس طولانی در بین اذهان عمومی بشر دارد. به نظر می‌رسد سیستم کد کاربری و رمز عبور، خیلی برای هزاره سوم میلادی، نسخه جالب و قابل اعتمادی نیست و تلاش صنعت بانکداری بر این موضوع استوار شده است که روش های خلاقانه و پر اعتمادی را در اختیار میلیاردها کاربر شبکه بانکداری الکترونیک که در حال یکپارچه سازی خدمات به

مشتریان هست، قرار دهد. شاید، موزه‌ها، مراکز گردشگری و اماکنی که بازدید کننده زیادی دارند، دیگر از مشتریان خود، بلیط الکترونیکی یا چاپی قبول نکنند. از شما خواسته می‌شود تا بر اساس اطلاعات بیومتریتی که دارید، در پرتال مربوط به امکان گردشگری ثبت نام کنید و سپس پس از ثبت نام، به باجه‌ای که مستقر در محل گردشگری خاص ثبت نام شده هست مراجعه کنید و اثر انگشت خود را آن جا وارد کنید. اکنون، اجازه عبور از گیت کنترل برای شما صادر می‌شود. نه کاغذی چاپ می‌شود، نه بلیطی صادر می‌شود و نه کنترل انسانی نیاز هست. از گیت، کسانی عبور می‌کنند که در سایت ثبت نام کرده و اطلاعات بیومتریک آن‌ها ثبت شده و هزینه را از طریق بانکداری اینترنتی پرداخت کرده‌اند.

این سیستم در صدها هزار مرکز گردشگری در دنیا می‌تواند استفاده شود و صرفه جویی مالی و انسانی بسیاری را سبب می‌شود. به هر حال، صنعت گردشگری، نیازمند پتانسیل‌های جدید و خلاقانه هست تا گردشگران بتوانند با این قابلیت‌های فناورانه، بیش تر به سفر آسان و ایمن و راحت، ترغیب و تشویق شوند. صنعت سرویس‌های مالی باید برای حصول اطمینان از سازگار فناوری‌های بیومتریک با خدمت جدید، رقابت را کنار بگذارد و به دنبال ارائه سرویس‌های راحت به کاربران نهایی باشد. تشخیص هویت بیومتریتی، مساله مهمی است که باید در نظر داشت. در حال حاضر، ۲۲ درصد از بانک‌های غربی، خدمات بیومتریتی را به مشتریان خود ارائه می‌کنند و ۶۵ درصد نیز قصد دارند این سرویس‌ها را در آینده نزدیک ارائه کنند. فناوری بیومتریک، به ۲ صورت انگشتی و هم چنین تشخیص صدا ارائه می‌شود و به نظر می‌رسد در این سو، نقش هوش مصنوعی و وب ۲ به عنوان ابزار توسعه بیومتریک در فناوری‌های نوین بانکداری مجازی، بسیار حساس باشد. به نظر می‌آید در آینده نزدیک، استقرار سیستم‌های بیومتریک در اپلیکیشن‌های موبایل بانکینگ، با کمک گول‌های فناوری از جمله گوگل و اپل، گسترش یابد و گوشی‌های نسل جدید در چند سال آینده، ظرفیت‌های بیومتریک را برای ورود به سامانه‌های بانکداری مجازی ارائه کنند. برای کسب اطلاعات بیش تر در این عرصه، می‌توانید به پرتال و paymentscardsandmobile.com مراجعه کنید(۲).

۲- فناوری‌های بیومتریک در خدمت احراز هویت؛ تقابل راحتی و حریم خصوصی

مدیر اجرایی در بخش بازاریابی شرکت SapienNitro درباره هنر فناوری تشخیص هویت این‌طور می‌گوید: «سلیقه شخصی من اعمال دانش در بخش‌هایی از فناوری است که به طور سنتی در هنر به آن‌ها اشاره شده است. براس مثال، صورت؛ هر کسی یک صورت دارد، اما تفاوت‌های بسیاری وجود دارد. هر صورتی داستان متفاوتی دارد، اما صورت‌ها ویژگی‌های استاندارد دارند که قابل اندازه‌گیری و مقایسه بوده و می‌توانند در تشخیص هویت به کار گرفته شوند.» در کنفرانس اخیر بیومتریک، نمایندگان از وزرا و پلیس کشورهای برزیل، قطر و همچنین پلیس بین‌الملل و بانک‌های مهم حضور داشتند. علی‌رغم حضور نمایندگان مختلف، سوال اصلی در این کنفرانس تقابل بین حریم شخصی و راحتی بوده است.

اگر برایتان حفظ حریم شخصی مهم است می‌توانید از رادارها دور بمانید، اما در این صورت انجام ساده‌ترین کارها نیز برایتان مشکل خواهد بود، مانند سوار اتوبوس شدن و یا رفتن به دکتر. اما اگر برایتان راحتی مهم است و حفظ حریم شخصی زیاد برایتان اهمیت ندارد، در این صورت احتمالاً باید به دیگران اجازه دهید کنترل کارهایتان را به دست بگیرد. تشخیص هویت به خودی خود مساله دشواری نیست. DNA مجموع DNA های والدین است، اما در عین حال این ترکیب منحصر به فرد است. بافت عنبیه، اثر انگشت، و برخی دیگر از ویژگی‌های فیزیکی منحصر به فردند.

تعریف هویت امری پیچیده است، و این تعریف به این‌که کجا زندگی می‌کنید، و یا کار می‌کنید وابسته است. برای مثال، اگر در کشوری زندگی می‌کنید که سرویس‌های شهروندی ضعیفی دارد، ثبت تولد و مرگ کار دشواری خواهد بود. در مثال رای‌گیری، تعدادی از ثبت‌نام کنندگان برای رای ممکن است تا زمان رای‌گیری مرده باشند. در کشورهای پیشرفته‌تر بدون داشتن یک شناسه قابل تایید، نمی‌توانید رای داده، به مدرسه رفته و یا خدمات درمانی دریافت کنید. از طرفی حقوق انسانی مساله‌ساز است. واضح است توانایی در تفاوت بین افراد مختلف از ابتدای پیدایش گونه‌های مختلف مهم بوده است. حتی لئوناردو داوینچی سعی کرده بود به این سوال پاسخ دهد چه چیزی باعث تمایز بین صورت‌های افراد مختلف می‌شود. امروزه از معیارهای بیومتریک این‌چنینی برای تمایز بین افراد استفاده می‌شود؛ به طور مثال اپل و سامسونگ با هم بیش از نیم میلیون دستگاه که پوششگر اثر انگشت دارند را روانه بازار کرده‌اند. این بدان معنا نیست که ما آن‌قدر تنبل و یا کندذهن هستیم که نمی‌توانیم یک عدد ۴ رقمی را به خاطر بسپاریم، بلکه بدان معناست که روش‌های یاد شده به آسانی توسط دیگران قابل انجام‌اند. اگر به دقت به زندگی دیجیتال خود بنگریم، می‌بینیم که آسیب‌پذیری مان تا حد زیادی در گرو تلفن‌های همراه است. بنابراین تشخیص هویت در زندگی مان اهمیت به‌سزایی دارد. و به همین ترتیب فناوری‌های جدید بیومتریک به ما در این عرصه کمک کرده‌اند(۳و۴).

۳-چالش‌های احراز هویت در بانکداری الکترونیک

امنیت یکی از چالش‌های اصلی استفاده در فناوری اطلاعات در بانک‌ها است که روز به روز بر اهمیت آن افزوده می‌شود. سهل‌انگاری در مقوله امنیت می‌تواند صدمات جبران ناپذیری را بر بدنه شبکه بانکی کشور وارد کرده و این حوزه را با چالش جدی مواجه سازد. یکی از حوزه‌های امنیت که کاربرد فراوانی در بانکداری الکترونیک دارد تکنولوژی‌های احراز هویت است. از آنجا که عملیات بانکی اعم از تراکنش‌های مالی و پولی، افتتاح حساب، گزارش‌گیری از تراکنش‌ها و ... باید توسط افراد مجاز مانند صاحبان حساب‌های بانکی یا کسانی که از آن‌ها وکالت دارند یا توسط کاربران و کارمندان مجاز بانک‌ها، قابل انجام باشد، احراز هویت درخواست‌کننده عملیات بانکی از مسائل مهم امنیتی در حوزه بانکداری الکترونیک است. یکی از مشکلات احراز هویت در اینترنت بانک مشهود است، امروزه سیستم بانکی با احراز هویت کاربران اینترنتی خود مشکل دارد و اطمینان از اینکه خود کاربر از اینترنت بانک استفاده کرده است کار دشواری است حتی رمزهای یکبار مصرف (OTP) هم نتوانستند این مشکل را حل کنند؛ چرا که با دسترسی به این دستگاه می‌توان بدون حضور مالک دستگاه هم از آن استفاده کرد. امروزه پویایی و امنیت یک سیستم را با احراز هویت سنجش می‌کنند و در حقیقت سیستمی که احراز هویت در آن موجود نیست، سیستم ناامنی است (۵).

در زیر روش‌های احراز هویت را بیان می‌کنیم:

احراز هویت با کلمه عبور

احراز هویت با امضا

احراز هویت با داشتن یک کارت بانکی

احراز هویت با استفاده از یک نشانه (توکن)

احراز هویت بیومتریک (اثر انگشت، عنبیه چشم و ...)

احراز هویت ترکیبی (ترکیبی از موارد فوق‌الذکر)

۳-۱-۱-۳-تهدیدهای موجود در سیستم‌های احراز هویت:

۳-۱-۱-۱-۳-احراز هویت با کلمه عبور

کلمه عبور متداول‌ترین سیستم برای احراز هویت در نظام بانکداری الکترونیک است با این حال سیستم قابل اطمینانی برای تشخیص احراز هویت نیست به دلیل اینکه اطمینان از اینکه خود شخص از کلمه عبور استفاده کرده کار دشواری است به همین دلیل برای داشتن سیستم کاملاً امن نمی‌توان به این سیستم اتکا کرد.

۳-۱-۲-۱-۳-احراز هویت با امضا

یکی از ابتدایی‌ترین روش‌های احراز هویت است. به این صورت که امضای کاربر با امضای ثبت شده در سیستم بانکی مطابقت داده می‌شود، ولی این روش هم نمی‌تواند سیستم امنی باشد که بتوان از آن به صورت گسترده استفاده کرد. عواملی چون خطای انسانی و جعل، امنیت این روش را زیر سوال می‌برد.

۳-۱-۳-۱-۳-احراز هویت با استفاده از توکن

استفاده از توکن به معنی استفاده از موجودیت‌ها است که این موجودیت‌ها می‌تواند کارت شناسایی، کارت بانکی، اسمارت کارت و ... باشد که متناسب با محیط مورد استفاده قرار می‌گیرد. با این روش هم نمی‌توان هویت فرد را تشخیص داد به دلیل اینکه ممکن است توسط فرد دیگری مورد استفاده قرار گیرد و مشکلاتی همچون مفقود شدن، جعل و ... نیز برای این موجودیت‌ها اتفاق بیفتد و در پاره‌ای مواقع برای احراز هویت نیاز به ارائه چند موجودیت است به همین دلیل نمی‌توان از آن در حجم وسیع استفاده کرد (۶).

۳-۱-۴-۱-۳-احراز هویت با استفاده از بیومتریک

در این سیستم از خصوصیت‌های فیزیولوژیک بدن انسان استفاده می‌شود. این خصوصیت‌ها می‌تواند اثر انگشت، عنبیه چشم، صدا، چهره و ... باشد. استفاده از این روش بنا به خصیصه مورد استفاده مشکلات خاص خودش را دارد. متغیرهای بیومتریک باید این ویژگی‌ها را داشته باشند:

همه افراد آن را داشته باشند

این خصیصه باید متمایز باشد و در هیچ دو نفری یکسان نباشد که در بالا از آن‌ها نام بردیم این ویژگی موجود است؛ در طول عمر افراد تغییر نکند.

۳-۱-۵- احراز هویت با استفاده از سیستم‌های ترکیبی

این روش تشکیل شده از روش‌های احراز هویتی که در متن فوق از آن‌ها صحبت کردیم که این روش می‌تواند ترکیب احراز هویت با کلمه عبور و احراز هویت با توکن‌ها باشد یا ترکیب احراز هویت با توکن و متغیرهای بیومتریک یا غیره باشد. این روش از امن‌ترین روش‌های احراز هویت است؛ چون از دو روش به‌طور همزمان استفاده می‌شود. در این روش ممکن است از احراز هویت با کارت بانکی و کلمه عبور هم‌زمان با هم استفاده شود که در این صورت هم نمی‌توان گفت این روش کاملاً امن است. از روش‌های ترکیبی دیگر می‌توان به استفاده از رمزهای یکبار مصرف که توسط دستگاه‌های رمزپای تولید می‌شود و رمز ثابت فرد اشاره کرد. رمز یکبار مصرف توسط دستگاه رمزپای تولید می‌شود، دستگاه رمزپای یک دستگاه فیزیکی است که در اختیار کاربر قرار می‌گیرد و با تولید یک عدد یکتا به‌صورت تصادفی و از روی سرور، احراز هویت کاربری که آن را وارد کرده است، تایید می‌کند؛ اما در دستگاه‌های رمزپای هم مشکلاتی نظیر تمام شدن باتری یا به سرقت رفتن و... وجود دارد که استفاده از این دستگاه را دچار مشکل می‌کند.

برای مقابله با این مشکلات چه می‌توان کرد؟ پیشنهاد ما استفاده از یک راهکار خلاقانه و نوین است. این راهکار در واقع یک سلاح موثر در مقابل تمامی تهدیدهای فوق است که به آن اشاره کردیم و به تولیدکنندگان این سیستم‌ها امکان انجام احراز هویت ایمن برای کاربردهای آنلاین را می‌دهد. راهکار ما استفاده از سیستم ترکیبی است اما سیستمی که در آن حضور شخص یک امر ضروری برای احراز هویت است. این راهکار ترکیب احراز هویت به‌صورت بیومتریک و یک اسمارت کارت است که در زیر بیشتر در مورد این روش توضیح می‌دهیم (۷).

۳-۱-۶- احراز هویت با اثر انگشت و اسمارت کارت

این سیستم شامل یک اثر انگشت اسکنر و اسمارت کارت‌خوان است که به این تکنولوژی Match On Card می‌گویند. این سیستم احراز هویت دارنده کارت را بدون نیاز به شبکه به‌صورت آفلاین انجام می‌دهد. این سیستم اطلاعات شخص نظیر نام و نام خانوادگی، عکس و... و اطلاعات بیومتریک را که در اینجا همان اثر انگشت کاربر است، به واسطه امنیت کارت هوشمند روی Chip کارت ذخیره می‌کند. ذخیره‌سازی اثر انگشت برای هر ۱۰ انگشت دست صورت می‌گیرد که این ذخیره‌سازی به شکل عکس نیست و با استفاده از الگوریتم رمز شده اثر انگشت صورت می‌گیرد که همین امر ضامن امنیت این روش است. از مزیت‌های این روش این است که شخص نمی‌تواند هویت خود را انکار کند چون در زمان استفاده باید خود شخص به‌صورت زنده و اسمارت کارت حاوی اطلاعات بیومتریک و اطلاعات شخصی وجود داشته باشد و از دیگر مزیت‌های این دستگاه می‌توان به رمزنگاری و رمزگشایی اطلاعات اشاره کرد (۸).

۳-۱-۷- قابلیت‌های این روش

استفاده از این روش ممکن است بعد از احراز هویت منجر به ایجاد یک رمز یکبار مصرف شود. استفاده از این روش ممکن است موجب ایجاد یک امضای دیجیتال برای اسناد باشد. می‌توان از این روش برای ایجاد امنیت صندوق‌های امانات بانک‌ها استفاده کرد. این روش، روشی مطمئن برای احراز هویت کاربر در استفاده از اینترنت بانک است. استفاده به‌صورت آفلاین.

۴- بیومتریک جایگزین رمز عبور

با عرضه تلفن‌های هوشمند آیفون X10 اپل به بازار، کمتر کسی متوجه ورود بی‌سروصدای بشر به عصر بیومتریک شد. اپل با خرید شرکت AuthenTec در سال ۲۰۱۲ به این فناوری دست یافت. از سوی دیگر نیز سامسونگ در اقدامی رقابتی، نسخه‌های خود را از این فناوری در گوشی‌های گلکسی S8 و گوشی‌های گوشی‌های ن۸ت که به بازار ارائه شد، روانه بازار کرد. شرکت مخابراتی Qualcomm نیز متعهد شده است به‌زودی حسگرهای سه‌بعدی اثر انگشت را در محصولات خود تعبیه کند. با این روند، به نظر می‌رسد این فناوری در گوشی‌های هوشمند، در دو سال آینده، به‌طور فزاینده‌ای استانداردتر شود.

بانک‌های RBS و NatWest به‌تازگی اعلام کرده‌اند مشتریان‌شان به‌زودی می‌توانند از طریق Touch ID (احراز هویت از طریق لمس اثر انگشت) کارهای بانکی خود را انجام دهند. اما «جان کریسلر»، هکر آلمانی با نام مستعار «استارباگ» تسلیم این فناوری‌ها نشده است. او فقط چندروز پس از عرضه اپل به بازار، Touch ID آن را هک کرد و این کار را فقط با استفاده از کیتی که شامل یک اسکنر، یک پرینتر و اندکی چسب و اسکن تکرار آخرین اثر انگشتی که صفحه شیشه‌ای آیفون را لمس کرده بود، انجام داد. او سپس در ماه سپتامبر با استفاده از عکس‌های وزیر دفاع آلمان که در یک نشست خبری از فاصله سه متری گرفته شده بود، اثر انگشت این وزیر را بازآفرینی کرد. استارباگ معتقد است حفاظت مناسب، نیازمند یک احراز هویت دوعاملی است که براساس دو مؤلفه کاملاً مستقل از یکی از سه روش: رمز عبور- اطلاعاتی، کارت‌های هوشمند شخصی و ویژگی‌های بیومتریک تعریف شده باشد.

این امنیت بر پایه آن اطلاعاتی که می‌دانید آنچه دارید و آنچه هستید، برقرار می‌شود. این هکر می‌گوید: دو روش از این سه روش می‌تواند یکدیگر را همپوشانی کنند، به‌طوری‌که می‌توان اطلاعات محرمانه یک روش روی دستگاه را از طریق روش دوم کشف کرد؛ مثلاً اگر بتوانید از روی اثر انگشتی که روی تلفن جا مانده، یک انگشت جعلی بسازید این دو عامل در واقع به اندازه یک عامل ارزش دارند. آسیب‌پذیری در تشخیص اثر انگشت، موضوع محرمانه‌ای نیست و همین امر، موجب شده محققان به تلاش و رقابت برای یافتن یک جایگزین بیومتریک برای آن ادامه دهند. این امر با حسگرهایی که به‌وفور و ارزان تولید می‌شوند، تسریع شده است و اغلب، شاهد تولید نرم‌افزارهایی هستیم که شرکت‌های جنوب‌شرق آسیا با تکیه بر فناوری خدمات ابری عرضه می‌کنند. بارکلی، امسال احراز هویت رگ انگشت دست را برای مشتریان انگلیسی خود ارائه می‌کند. این فناوری را شرکت ژاپنی هیتاچی تولید کرده و در دستگاه‌های خودپرداز ژاپن و لهستان از آن استفاده می‌شود.

متخصصان هیتاچی می‌گویند الگوی عروق در زمان جنینی شکل می‌گیرد و در سراسر عمر، ثابت می‌ماند. وقتی نور فرسوخ از انگشت می‌گذرد، بخشی از آن جذب هموگلوبین رگ‌ها می‌شود. از این‌رو اسکنر احراز هویت رگ هیتاچی می‌تواند هویت فرد را از طریق بررسی الگوی رگ تصدیق کند. «استالر» استارت‌آپ انگلیسی با هیتاچی و BT روی راهکار پرداخت با اثر انگشت کار می‌کند و این کار را در چندین جشنواره موسیقی آزمایش کرده است. آنها نام این نوع پرداخت را «پرداخت انگشتی» (FingoPay) گذاشته‌اند. در این روش، کاربر انگشت را روی اسکنر قرار داده و چند رقم آخر کارت اعتباری خود را به فروشنده می‌گوید و به‌همین‌سادگی پرداخت به صورت زمان واقعی انجام می‌شود. روش‌های بیومتریک بسیار متنوعی به بازار عرضه شده‌اند که از آن جمله می‌توان به Nymi اشاره کرد. این فناوری که توسط شرکت کانادایی «بیونیم» عرضه شده، دستبندی است که هویت کاربر را بر اساس پالس‌های الکتریکی ضربان قلب که کاملاً منحصر به فرد است- تعیین می‌کند (۹).

شرکت آلمانی Cognitec نیز پس از تمرکز اولیه بر فناوری اثر انگشت، اکنون روی تشخیص چهره کار می‌کند. مقامات این شرکت می‌گویند در این زمینه قراردادی را با پلیس مرزی آلمان منعقد کرده‌اند. شرکت آمریکایی EyeLock در حال تولید اسکنرهای تجاری عنبیه موسوم به Myris است. این شرکت مدعی است که فقط «دی‌ان‌ای» احراز هویت دقیق‌تری از فرد ارائه می‌دهد. اما آنهایی که در زمینه فناوری‌های مالی کار می‌کنند معتقدند استفاده از چندین مورد از این اسکنرهای بیومتریک برای بانک‌ها و شرکت‌های اعتباری که قصد معرفی خودشان به مشتریان معمولی را دارند، مشکل‌زاست. دکتر «نیل کاستیگان»، رمزنگار ایرلندی و مدیرعامل شرکت سوئدی BehavioSec بر این باور است برای این شرکت‌ها بخش گران‌قیمت و دردسرساز در واقع به‌چالش کشیدن کاربر یا همان مشتری است. به گفته او، پرسیدن یک‌سری سؤالات، از جمله «اسم حیوان خانگی» یا «ماشین حساب را کجا می‌گذارید» برای کاربر اذیت‌کننده است. با هرگام از امنیت که از کاربر می‌خواهد کاری انجام دهد در واقع از تعداد پرداخت‌ها کم می‌شود. برخی از شرکت‌های فناورانه نیز روی تشخیص صدا برای احراز هویت‌های بانکی کار می‌کنند؛ چراکه خیلی برای مشتریان دردسرساز و دشوار نیست. گروهی از محققان نیز در تلاش برای کاشت ایمپلنت‌های بیومتریک هستند؛ مانند تراشه احراز هویت فرکانس رادیویی که زیر پوست کار گذاشته می‌شود یا خالکوبی‌های پاک‌شدنی که بتواند یک یا دو ماه دوام بیاورد. دولت‌ها و مؤسسات خصوصی بیشتر ترجیح می‌دهند از نظر امنیت زیاد سخت‌گیرند و مشتریان‌شان را نیازارند.

یک جایگزین دیگر برای احراز هویت، بیومتریک رفتاری است؛ یعنی بررسی ژست و سرعتی که کاربر رمز عبور خود را به سیستم وارد می‌کند. وقتی Danske Bank تلاش داشت تایم‌ری را به پلت‌فرم بانکداری الکترونیک خود معرفی کند، دریافت سرعتی که کاربر فرم آنلاین را پر می‌کند، می‌تواند در ۹۷/۴ درصد موارد یک کاربر واقعی را از یک متقلب مشخص کند. پیش‌بینی بسیاری از کارشناسان این است که بیومتریک، مرگ رمز عبور را رقم خواهد زد. برخی از کارشناسان بر این باورند ابزارهایی مانند کلید امنیتی فیزیکی HSBC و کارت‌های اعتباری دیگر پایشان لب‌گور است.

۵- بازار پر رشد فناوری‌های احراز هویت

نگرانی کاربران از افزایش اطلاعات خصوصی و مالی از یک سو و افزایش قدرت هکرها در دسترسی به اطلاعات محرمانه، سبب شده بازار فناوری‌های احراز هویت کاربران بسیار داغ باشد. در این میان، فناوری‌های تعیین هویت بیومتریک برای گوشی‌های هوشمند را می‌توان پیش‌تاز دانست. بر اساس پیش‌بینی کارشناسان، حجم این بازار از ۱۴٫۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۶ به بیش از ۶۶۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۱ خواهد رسید. به همین دلیل می‌توان پیش‌بینی کرد در چند سال آینده، فناوری‌هایی پیشرفته‌تر برای افزایش هرچه بیشتر امنیت در تعیین هویت به بازار وارد شوند.

۵-۱- فناوری بیومتریک و نقش آن در زندگی

پیدایش رایانه در صحنه زندگی بشر تحولات بزرگی را به وجود آورد که استفاده از فناوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی و فناوری بیومتریک را باید عرصه پهناور تلاقی و ملاقات بسیاری از دانش‌ها، علوم و فنون قدیم و جدید در دنیای رایانه دانست. پیدایش رایانه در صحنه زندگی بشر تحولات بزرگی را به وجود آورد که استفاده از فناوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی و فناوری بیومتریک را باید عرصه پهناور تلاقی و ملاقات بسیاری از دانش‌ها، علوم و فنون قدیم و جدید در دنیای رایانه دانست. فناوری جدیدی که گوی رقابت را از دیگر فناوری‌ها برده است، فناوری بیومتریک است. این فناوری برای اثبات و یا تایید هویت افراد و نیز کنترل اشخاصی که می‌خواهند به داده‌های خاصی دسترسی پیدا کنند، استفاده می‌شود.

۶- نوآوری

۶-۱- آیا در آینده دستگاه‌های خود پرداز به سیستم‌های شناسایی مشتری بیومتریک مجهز خواهند شد؟

مسئله دستگاه‌های کارتخوان، یکی از مخاطرات اصلی بانک‌ها و موسسات مالی محسوب می‌شود. انتظار می‌رفت عرضه کارت‌های هوشمند با تراشه‌های تعبیه شده در آن‌ها، روشی ایمن‌تر برای حفاظت از اطلاعات باشد؛ اما از آن‌جا که در بسیاری از موارد کارت‌ها دارای خطوط مغناطیسی هستند؛ در مکان‌هایی که نیاز به تراشه‌های هوشمند نیست امکان سرقت اطلاعات توسط باندهای خلافکار از طریق همین خطوط مغناطیسی وجود دارد. نیازی که در این میان احساس می‌شود تجهیز دستگاه‌های خود پرداز به سیستم‌های شناسایی مشتری بیومتریک است.

۶-۱-۱- سیستم‌های شناسایی مشتری بیومتریک

راهکار سیستم‌های شناسایی مشتری بیومتریک سطح امنیتی دیگری در اختیار ما قرار می‌دهد که کپی کردن و سرقت اطلاعات از آن ممکن نیست و از خطری که بانک‌ها به صورت بالقوه با آن روبه‌رو هستند می‌کاهد. سامانه‌های شناسایی مشتری بیومتریک تا کنون در کارت‌های شناسایی در عبور از مرزها و در زمینه مدیریت نیرو کار (مثلاً در کنترل دسترسی و زمان حضور کارکنان) به کار گرفته شده، اما تنها این اواخر به عنوان راه حلی موثر در مورد دستگاه‌های خود پرداز مطرح گردیده است.

محمد مراد، معاونت فروش جهانی و توسعه تجارت جهانی شرکت آیریس آی.دی می‌گوید: "شناسایی از طریق چشم، به سبب سرعت و دقت آن همواره روشی مناسب برای تعیین هویت بوده است. با این حال، همیشه مسائل اقتصادی، اندازه تجهیزات و هزینه‌ها مواردی بوده‌اند که از بکارگیری آن در دستگاه‌های خود پرداز جلوگیری کرده است. اما در سال‌های اخیر مشکلات مربوط به ساخت دستگاه از نظر تکنولوژیکی و اقتصادی حل شده است. ما نمونه‌های آزمایشی خود را در کره، خاورمیانه و جاهای دیگر به کار گرفته ایم و تا کنون پیشرفت مناسبی داشته ایم. مراد توضیح می‌دهد که دستگاه‌های شناسایی چشمی (از طریق عنبیه) به جهت فضای کمی که اشغال می‌کند به خوبی قابل تعبیه در خودپردازها بوده و به این ترتیب، زمان تراکنش‌های مربوط به دستیابی به پایگاه داده و تایید هویت بسیار سریع خواهد بود. به علاوه این شناسایی به صورت گمنام خواهد بود. تصویر عنبیه به صورت یک رشته صفر و یک، ترجمه شده و با الگوهای مشابه ذخیره شده در پایگاه داده مقایسه می‌شود. تا آن‌جا که به ساختار مربوط است، شناسایی هویت از طریق چشم را می‌توان به چندین شیوه انجام داد؛ برای اینکار می‌توان از یک پایگاه داده مرکزی یا از گواهینامه‌های ذخیره شده بر روی تلفن یا کارت هوشمند افراد استفاده کرد (به کمک سیستم ان.اف.سی گوشی‌ها).

سیستم‌های شناسایی مشتری بیومتریک احتمالاً به حذف استفاده از کارت‌ها منجر نخواهد شد. استاندارد سازی استفاده از روش‌های بیومتریک در بانک‌ها بسیار پیچیده و زمان‌بر خواهد بود و به نظر می‌رسد که افراد در بانک خودشان از روش‌های بیومتریک استفاده کنند اما احتمالاً برای دسترسی به خود پردازهای خارج از شبکه بانکی خود همچنان از پین کد و کارت استفاده خواهند کرد. هنوز راه

زیادی تا کاربرد وسیع روش های بیومتریک در خود پردازها باقی مانده است، اما نمونه های آزمایشی شرکت ها به تدریج این مسئله به واقعیت تبدیل خواهند کرد. به گفته آقای مراد موسسات مالی بسیار محافظه کار هستند و تغییر تکنولوژیکی در آن ها سهل و ساده نیست. در نتیجه پیشرفت کار کند است اما نشانه های مثبتی دیده می شود. در ابتدای کار بیشتر موسسات مالی از شناسه گر بیومتریک همراه با کارت های خود پرداز شماره رمز برای دسترسی به تراکنش های مالی استفاده خواهند کرد. اما با گذشت زمان، روش های بیومتریک، مانند روش مبتنی بر شناسایی عنبیه چشم، احتمالاً نیاز به رمز را از بین خواهد برد (۱۰).

۶-۱-۲- چشم انداز

کارت های بانکی برای امنیت بیشتر از خطوط مغناطیسی به تراشه ها متوسل شدند و احتمالاً در مرحله بعد به سمت شناسایی از طریق عنبیه چشم یا اثر انگشت افراد خواهند رفت. استفاده از روش های شناسایی بیومتریک در خود پرداز ها، دورنمایی جالب برای غلبه بر مشکلاتی مثل کلاه برداری و خوانش کارت ها توسط دیگران است. روش های بیومتریک می توانند امکان شناسایی چند عاملی را فراهم کرده، سطح امنیتی را بالا برده و خطر سرقت هویت را به میزان زیادی کاهش دهند. اما این تنها یک قدم در رقابت همیشگی میان بانک ها و تبهکاران است و تبهکاران بدون شک تلاش می کنند راهی برای غلبه بر این مشکل پیدا کنند. مشاهد و بررسی راه حل هایی که صنعت بانکداری در آینده اتخاذ خواهد کرد قطعاً جالب خواهد بود.

۶-۲- استفاده از سلفی برای احراز هویت و خرید آنلاین

طبق گزارشی که سونی موبایل و شرکت فیوچریزون انجام داده‌اند، به دلیل اینکه انداختن عکس‌های سلفی در بین افراد محبوبیت بسیاری دارد، در آینده نزدیک می‌توان از این عکس‌ها در حوزه بانکداری آنلاین، ویزیت پزشک و موارد دیگری استفاده کرد. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از دیلی میل، بر اساس تحقیق انجام شده هر فرد به‌طور متوسط ماهانه ۲۴ عکس سلفی می‌گیرد. بر همین اساس طی پنج سال آتی فناوری‌های مختلفی برای به کار گرفتن سلفی‌ها به بازار می‌آید. طبق این تحقیق می‌توان از عکس سلفی به‌عنوان راهی برای احراز هویت در حساب‌های مختلف بانکی و انجام پرداخت آنلاین استفاده کرد. دکتریان پیرسون در این باره می‌گوید: «تحقیق ما نشان داده است افراد نسبت به کاربردهای آتی از عکس‌های سلفی بسیار خوش‌بین هستند.» به گفته پیرسون علاوه بر استفاده از سلفی در بانکداری آنلاین، راهی برای خرید آنلاین نیز به حساب می‌آید. کاربر می‌تواند با گرفتن یک سلفی تمام‌قد از خود لباس‌های مختلف را برای خود اندازه‌گیری کند و بدون خروج از خانه، خرید خود را انجام دهد (۱۱).

۷- کارهای انجام شده

۷-۱- JCB احراز هویت بیومتریک جدیدی را برای پرداخت‌های بدون کارت آزمایش می‌کند

شرکت ارائه‌کننده خدمات پرداخت‌کارتی ژاپن JCB تکنولوژی احراز هویت اسکن رگ‌های زیر پوست شرکت Fujitsu را برای پرداخت‌های بدون کارت در پایانه‌های فروش و خودپردازها آزمایش می‌کند. در ماه جولای، شرکت JCB اثربخشی سیستم احراز هویت جدید را بر روی صدها تن از کارمندان خودش آزمایش می‌کند. کارمندان JCB از این تکنولوژی برای پرداخت هزینه خرید مواد غذایی و نوشیدنی‌های موردنظر خود در کافه‌تریای دفاتر شرکت JCB استفاده می‌کنند. داده‌های حاصل از تصویربرداری رگ‌های کف دست مشتریان، به همراه اطلاعات کارت‌های پرداختی در دیتاست‌های شرکت فوجیتسو ذخیره می‌شود. بنابراین مشتریان هنگام پرداخت هزینه‌های خود، کافی است دست خود را مقابل سنسور تکان دهند. از سرورهای احراز هویت بر اساس کف دست، اطلاعات کارت پرداخت خوانده می‌شود و فرایند تراکنش تأیید می‌گردد. با توجه به تعداد افرادی که برای عضویت ثبت‌نام کرده‌اند، ممکن است به یک کلید چندرقمی برای وارد کردن رمز نیز نیاز باشد تا فرایند احراز هویت تسریع شود.

تاک واتانابه، مدیر بخش زیرساخت و تکنولوژی JCB می‌گوید: «ما در حال حاضر این تکنولوژی را برای جوامع جهانی متفاوت آزمایش می‌کنیم و قصد داریم برنامه‌ای بر مبنای بیومتریک های منحصر به فرد و با استفاده از احراز هویت امن الگوی رگ‌های کف دست توسعه دهیم. من مطمئن هستم این روش پرداخت جدید که بر مبنای تکنولوژی نوآورانه طراحی شده است، در راستای پاسخگویی به نیازهای کلیه مشتریان و شرکای JCB در سراسر جهان ارائه می‌شود.»

فوجیتسو اعلام کرده است؛ در مجموع ۴۷۰ هزار دستگاه احراز هویت را آماده کار ساخته‌اند و این تعداد برای ۶۳ میلیون کاربر در حدود ۶۰ کشور دنیا قابل استفاده است. پژوهش‌های اخیر که توسط شرکت مشاوره Technavio صورت گرفته است، نشان می‌دهد؛ جامعه احراز هویت بر اساس شاخص‌های بیومتریک در صنعت بانکداری، سرویس‌های مالی و بخش بیمه (BFSI)، در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۲۰ با

نرخ رشد سالانه ۲۷،۸۳ درصد پیشرفت می‌کند. این شرکت در گزارش‌های خود آورده است: «تشخیص هویت بیومتریک بر اساس الگوی رگ‌ها اهمیت قابل توجهی در بخش BFSI و اپلیکیشن‌های کنترل دسترسی منطقی و کنترل دسترسی فیزیکی، بانکداری موبایلی، بانکداری در شعبه‌ها، کیوسک‌ها، دستگاه‌های خودپرداز و مسدودکننده‌های حساب‌های بانکی دارند.

۷-۲- استفاده از دو روش بیومتریک؛ راه حل امن هویت سنجی در گجت‌های هوشمند

محققان معتقدند که استفاده‌ی هم‌زمان از دو روش بیومتریک برای هویت سنجی در گجت‌های هوشمند، راه‌حلی برای مشکل تشخیص کاربر به‌صورت امن و سریع است. این روزها شاهد استفاده از انواع روش‌های بیومتریک برای هویت سنجی کاربران در گجت‌های هوشمند هستیم؛ ولی مشکل اصلی زمانی ایجاد می‌شود که روش هویت سنجی بیومتریک مورد استفاده قادر به شناسایی کاربر نیست و از این‌رو باید به روش‌های قدیمی با امنیت پایین دل بست. برای مثال زمانی که کاربر از هویت سنجی به روش تشخیص عنبیه استفاده می‌کند، در صورت شناسایی نشدن، کاربر باید از روش وارد کردن پین استفاده کند؛ چراکه راهکار دیگری برای ورود به سیستم وجود ندارد. برخی از کارشناسان در حال کار روی روشی هستند که در آن از دو روش هویت سنجی به‌صورت هم‌زمان استفاده می‌شود. استفاده‌ی هم‌زمان از دو روش بیومتریک از این نظر مهم است که در صورت هم‌زمان نبودن، به دلیل طولانی شدن فرایند ورود به سیستم، کاربر تمایل کمتری به استفاده از آن خواهد داشت، اما در صورت هم‌زمان بودن، علاوه بر حل مشکل عدم کارایی یک روش، دیگر نیازی به بازگشت به روش‌های گذشته نیست و ضمناً امنیت کاربر نیز با استانداردهای بهتری رعایت می‌شود. کمپانی Sensory در حال کار روی این موضوع است و تا به امروز روش‌های بسیار جالب توجهی نیز توسعه داده است (۱۲).

سنسوری به این نتیجه رسیده است که ترجیح یک روش هویت سنجی بیومتریک بر روش دیگر می‌تواند مشکلات را بیش از پیش افزایش دهد. البته زمانی که دو روش هویت سنجی استفاده می‌کنید، به مشکل برخوردن هر یک از آن‌ها باعث عملکرد نادرست سیستم می‌شود و از این‌رو بسیاری از کاربران را نیز از به‌کارگیری چنین روش‌هایی فراری می‌دهد. همان‌طور که اشاره کردیم، به‌کارگیری دو روش نیز می‌تواند در برخی سناریوها ناموفق باشد. البته استفاده از روش شناسایی صدا و چهره را باید جزو بهترین ترکیب‌ها خواند. شناسایی صدای کاربر در محیط‌های شلوغ و پرهمهمه مشکل است و از سوی دیگر، شناسایی چهره می‌تواند به‌موجب تاریک بودن محیطی که کاربر در آن قرار دارد با مشکل همراه شود. از دیگر چالش‌های موجود برای این روش‌ها، تغییر آرایش چهره یا استفاده از زیورآلات و ابزارهایی نظیر عینک است که نتیجه‌ی آن به مشکل برخوردن سیستم است.

کمپانی سنسوری برای حل این مشکل، تنظیمات مربوط به هویت سنجی را متغیر در نظر گرفته است. در روش سنسوری هویت سنجی از دو طریق صوت و شناسایی چهره امکان‌پذیر است؛ با این تفاوت که هر یک از این روش‌ها به‌عنوان پشتیبانی برای روش دیگر در نظر گرفته می‌شود. در صورتی که یکی از روش‌ها در هویت سنجی ناموفق باشد، دیگری اجازه‌ی دسترسی را صادر می‌کند. در حالت نظری این روش با مشکلی روبه‌رو نخواهد شد؛ مگر اینکه کاربر برحسب اتفاق در یک مکان شلوغ و پرسروصدا و همچنین کم‌نور باشد. هرچند این موقعیت محال نیست؛ اما بسیار سخت است که چنین مشکلی گریبان‌گیر کاربر شود. قرار گرفتن در موقعیتی که اشاره کردیم بسیار نادر است؛ اما سنسوری پیشنهاد می‌دهد تا سطح سختی هویت سنجی و دقت شناسایی متغیر باشد. برای مثال دقت و ریزبینی هویت سنجی بنا بر کاری که کاربر در پی آن است، متغیر خواهد بود. برای مثال استفاده از سرویس‌های بانکی نظیر ارسال پول باید با سطح امنیتی بالاتری انجام پذیرد؛ حال آنکه اطلاع از موجودی می‌تواند با سطح امنیتی نسبتاً پایین‌تری نیز انجام شود. حتی می‌توان سطح هویت سنجی را در امور بانکی بنا بر مبلغ انتقالی سخت‌تر کرد.

۷-۳- کمپانی سنسوری، روش ترکیبی بیومتریک برای تشخیص هویت را امن و سریع می‌داند

جنبه‌ی مثبت دیگر استفاده از دو روش بیومتریک، مقابله کارآمدتر با گمراه کردن این دو روش بیومتریک هویت سنجی است. برای مثال در صورتی که گمراه کردن شناسایی چهره را با ویدیو و صوت را صدای ضبط‌شده ممکن بدانیم، گمراه کردن هر دو روش به‌صورت هم‌زمان بسیار دشوارتر می‌شود. در واقع ترکیب دو روش بیومتریک پروژه‌ای است که سنسوری در حال توسعه و بهبود آن به‌منظور استفاده‌ی هرچه هوشمندانه‌تر است. بنا بر اظهارات گوردون هاپ، مدیر ارشد فناوری‌های دیداری سنسوری، تیم تحت مدیریت وی در حال کار برای برقراری ارتباط بیشتر بین دو روش بیومتریک شناسایی چهره و صوت است. سنسوری در نظر دارد ارتباط این دو روش را به نحوی افزایش دهد که سیستم قادر باشد با ترکیب تغییر حالت لب و صدای شنیده‌شده، صحت کلمات ادا شده توسط کاربر را تشخیص دهد. با استفاده از این روش، گمراه کردن سیستم بسیار سخت‌تر خواهد شد و ادای لغاتی که به‌عنوان رمز عبور تعیین شده‌اند، برای کاربران مختلف متفاوت خواهد بود؛ چرا که صدا و حرکات لب در افراد مختلف برای ادای یک لغت متفاوت است و الگوریتم‌ها قادرند این موضوع را تشخیص

دهند. حتی می‌توان از این روش شناسایی در دستگاه‌های خودپرداز یا ATM نیز استفاده کرد تا مانع از سرقت پول در زمان زورگیری یا تهدید کاربر به برداشت پول شد؛ چرا که لحن گفتار افراد تحت تأثیر شرایطی نظیر ترس با حالت عادی تفاوت دارد. نظر شما در این خصوص چیست؟

۷-۴- سامسونگ احراز هویت بیومتریک را به صورت آزمایشی در Bank of America راه اندازی می‌کند

سامسونگ به تازگی خبر از راه اندازی یک برنامه آزمایشی داده است که طی آن، مشتریان Bank of America می‌توانند با عکس گرفتن از چشمانشان وارد اپلیکیشن بانکداری خود شوند. البته مشتریان این بانک از سال ۲۰۱۵ تا کنون می‌توانند با استفاده از اثر انگشت خود وارد اپلیکیشن بانکداری‌شان بشوند، اما با این حال هستند مشتریانی که هنوز با استفاده از نام کاربری و پسورد، عملیات ورود خود را انجام می‌دهند، چراکه این افراد هم افرادی سنت‌گرا هستند و هم از ترس موارد امنیتی، استفاده از روش‌های جدید را کنار گذاشته‌اند. ویژگی اسکن عنبیه چشم، تنها بخشی از اقدامی بزرگ در جهت تغییر رفتار و برخورد به احراز هویت‌های بیومتریک است. در این برنامه آزمایشی، حدود ۱۵۰۰ کارمند شرکت سامسونگ و Bank of America، شش ماه وقت خود را صرف آزمایش و تست این تکنولوژی جدید احراز هویت می‌کنند. سامسونگ فعالیت‌هایش را در زمینه فناوری تشخیص عنبیه چشم، از ماه مارس امسال آغاز کرد و ادعایش هم این است که این تکنولوژی حتی برتر از تکنولوژی اثر انگشت FBI است. چراکه تکنولوژی اثر انگشت FBI می‌تواند ۱۳۰ شناسه منحصر به فرد را شناسایی کند در حالیکه این تعداد در اسکن عنبیه چشم می‌تواند به ۴۰۰ شناسه برسد (۱۳).

۷-۵- رونمایی از تکنولوژی جدید شرکت Myris برای امنیت کامپیوترهای خانگی:

محصول جدید شرکت Myris برای امنیت بیشتر کامپیوترهای خانگی رو نمایی شد. این وسیله‌ی کوچک امنیتی با پورت USB به کامپیوتر وصل شده و از طریق اسکن عنبیه چشم و تشخیص هویت کاربر مجوز دسترسی به کامپیوتر را صادر می‌کند. این تکنولوژی با استفاده از اسکن عنبیه چشم هر دو چشم را به صورت جداگانه اسکن و ۲۴۰ نقطه خاص روی هر کدام از آن‌ها شناسایی کرده و یک امنیت بیومتریک فوق العاده برای شما فراهم می‌کند.

۷-۶- رونمایی از آخرین فناوری اسکنر عنبیه چشم در MWC 2017

کمپانی آی لاک که در زمینه راهکارهای امنیتی ممتاز معروف است قصد دارد از آخرین فناوری به کار رفته در زمینه اسکنر عنبیه که مبتنی بر اسنپدراگون ۸۳۵ است، در نمایشگاه MWC 2017 رونمایی کرد. به گزارش کلیک، اسنپدراگون ۸۳۵ خود به تنهایی از وجود پلتفرم امنیتی موسوم به Haven بهره می‌برد که در واقع ترکیبی از سخت‌افزار و نرم‌افزار در کنار تکنولوژی‌های مرتبط با سنسورهای بیومتریک به منظور افزایش امنیت گجت‌های موبایل در کاربردهایی نظیر بانکداری آنلاین و همچنین پرداخت‌های اینترنتی است. پلتفرم Haven همچنین از یک راهکار شناسایی مبتنی بر سخت‌افزار بهره می‌برد که تأمین امنیت گوشی‌های هوشمند را بیش از پیش افزایش می‌دهد (۱۴).

نتیجه‌گیری

اگرچه استفاده از شاخص بیومتریکی جهت احراز هویت به صورت گسترده مراحل اولیه طفولیت خود را طی می‌کند در نتیجه استفاده از آنها در مدل‌های پرداخت به شدت محدود بوده و تجربیات بسیار اندکی پیاده‌سازی شده است تا بتواند راهگشا و هدایت‌گری برای دیگر سازمان‌ها و بانک‌ها باشد. بهره‌گیری از تکنولوژی و ترکیب آن با سیستم‌ها و نظام‌های گوناگون جدا از فرهنگ‌سازی به هنگام و غنای فنی نیازمند مجری و پیاده‌ساز متجرب دارد. تجربیات نشان می‌دهد که هنوز روش‌های بیومتریکی برای شهروندان تجربه‌ای *user-friendly* ناست. این موضوع به علت تکرر در ثبت شاخص و همچنین خطاهای هنگام خواندن، به نظر برای شهروندان چندان دلپسند نیست. از سوی دیگر وجود پایگاه‌های داده پراکنده و زیرساخت‌های کند، باعث افزایش زمان انجام تراکنش شده است. به همین جهت در مدل پیشنهادی سامانه‌ای ملی در نظر گرفته شده است که با تجمیع ظرفیت‌ها و هزینه‌ها به صورت متمرکز بتوان زیرساختی سریع را تهیه کرد.

منابع و مراجع

- [1] K.W.Bowyer,P.J.Flynn,TheND-IRIS-0405IrisImageDataset,NotreDameCVRLTechnicalReport.(2017).
- [2] J.G.Daugman,Howirisrecognitionworks,IEEETrans.CircuitsSyst.VideoTechnol.14(1)(2015) 21–30.
- [3] J.G.Daugman,Newmethodsinirisrecognition,IEEETrans.Syst.,Man,Cybern.B:Cybern.37(5)(2012)1167–1175.
- [4] M.DeMarsico,M.Nappi,D.Riccio,ES-RU:anentropybasedruletoselectrepresentativetemplatesinfacesurveillance,MTAP,SpecialIssueonhumanvisionandinformationtheory,SpringerJ.73(1)(2014)109–128.
- [5] M.DeMarsico,C.Galdi,M.Nappi,D.Riccio,FIRME:faceirisrecognitionformobileengagement,ImageVis.Comput.(2014)inpress,Availableat<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0262885614000055>,doi:10.1016/j.imavis.2013.12.014.
- [6] H.ElKhiyari,M.DeMarsico,A.F.Abate,H.Wechsler,Biometricinteroperabilityacrosstraining,enrollment,andtestingforfaceauthentication,in:Proceedingsof2012IEEEWorkshoponBiometricMeasurementsandSystemsforSecurityandMedicalApplications(BioMS2012),Salerno,Italy,2012,pp.1–8.
- [7] B.F.Klare,M.J.Burge,J.C.Klontz,R.W.VorderBruegge,A.K.Jain,Facerecognitionperformance:roleofdemographicinformation,IEEETrans.Inf.ForensicsSecurity7(6)(2012)1789–1801.
- [8] X.Li,Z.Sun,T.Tan,Comprehensiveassessmentofirisimagequality,in:ICIP,2011.
- [9] S.Marcel,etal.,Ontheresultsofthefirstmobilebiometry(MOBIO)faceandspeakerverificationevaluation,in:ICPR,2010,pp.210–225.
- [10] L.Masek,P.Kovesi,MATLABSourceCodeforaBiometricIdentificationSystemBasedonIrisPatterns,TheUniversityofWesternAustralia,2003.
- [11] J.R.Matey,etal.,Irisonthemove:acquisitionofimagesforirisrecognitioninlessconstrainedenvironments,Proc.IEEE94(11)(2006)1936–1947.
- [12] P.J.Phillips,etal.,TheFERETEvaluationmethodologyforface-recognitionalgorithms,IEEETrans.PatternAnal.Mach.Intell.22(10)(2000)1090–1104.
- [13] P.J.Phillips,etal.,FRVT2006andICE2006large-scaleexperimentalresults,IEEETrans.PatternAnal.Mach.Intell.32(5)(2010)831–846.
- [14] J.K.Pillai,V.M.Patel,R.Chellappa,N.K.Ratha,Secureandrobustirisrecognitionusingrandomprojectionsandsparserepresentations,IEEETrans.PatternAnal.Mach.Intell.33(9)(2011)1877–1893.